1807.

KONINKLIJKE COURANT.

Nº. 272.

Zaturdag *den 7 November.*

De Akten van het Gouvernement en van de Geconstituëerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn *officiëel.*

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gelegt, moeten *franco* of *vrachtvrij* toegezonden worden, onder het adres aan *den Directeur der Koninklijke Courant, in den Haag.*

HOLLAND.

DEN HAAG *den 6 November.*

KONINKLIJK DECREET *van den 29 October 1807.*

LODEWYK NAPOLEON, door de Gratie Gods en de Constitutie des Koningrijks, Koning van Holland, Connetable van Frankryk.

Wij hebben gedecreteerd en decreteeren het navolgende:

Art. 1. De Jaarlijksche Bijëenkomst van het Wetgevend Lighaam, komende, overëenkomstig de Constitutie, op den derden Dingsdag in November plaats hebben, zal dienvolgens op Dingsdag den 17 November aanstaanden, binnen de Stad Utrecht, worden geopend.

Art. 2. Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is gelast, de noodige Schikkingen ter executie van het tegenwoordig Decreet te maken.

Gegeven te Utrecht, den 29 October van het jaar 1807, en van Onze Regering het tweede.

(*geteekend,*) LODEWYK.
(*onderstond.*) *Wegens den Koning,*
De Minister-Secretaris van Staat,
(*geteekend,*) W. F. ROËLL.

FRANKRYK.

PARYS *den 2 November.*

Omtrent de ontruiming van Koppenhagen en Seeland door de Engelschen, die thans alhier bekend geworden is, behelst de Moniteur het navolgend Artikel:

„ Den 17 October zijn de Engelschen scheep gegaan; den 18 en 19 hebben zij den Generaal *Peymann* weder in bezit gesteld van den ouden en nieuwen Holm; den 20 hebben zij het Kasteel teruggegeven. Deze teruggave moest, volgens de Kapitulatie, op den 19 geschieden; doch dien dag is het weder zoo onstuimig geweest, dat het onmogelijk was de inscheping voort te zetten."

„ De Heer *Merry* was te Koppenhagen, gekomen, om in onderhandeling te treden; niet alleen heeft hij 'er geene begonnen, maar hij is zelfs niet ontvangen, en met de grootste verachting behandeld."

„ De Kapitulatie van Koppenhagen is door den Kroonprins niet geratificeerd; integendeel heeft hij nieuwe maatregelen van strengheid tegen de Engelschen voorgeschreven, zijnen Minister te Londen teruggeroepen, den Oorlog *in formâ* tegen Engeland verklaard, en eene gemeene zaak gemaakt met Frankryk."

„ Waarom hebben dan de Engelschen Seeland ontruimd? De reden daarvan is, dat wij tot de maand November genaderd zijn, dat het jaargetijde der vorst hun Eskader zou verjaagd hebben, en dat 20,000 Deenen en 30 000 Franschen in Seeland gerukt zouden zijn. Maar, daar de Engelschen wisten, dat in November hunne overmagt ter zee hun van geen nut zou zijn, waarom hebben zij dan die Expeditie ondernomen, en zich blootgesteld, om, door Frankryks en Denemarkens verëenigde Legers bedreigd, schandelijk uit Seeland te vlugten, voor altoos de vriendschap en het verbond dier Mogendheid, de wijkplaats in hare havens, te verliezen, en zich zelven den Sond en allen ingang in de Oost-Zeeën te sluiten, om twaalf of vijftien stukken houts, die hun van geenen dienst zijn? Het antwoord hierop is, dat een geest van onkunde, gebrek aan doorzigt, en blinde haat, de raadsbesluiten der Londensche Olijgarchen bestuurt."

„ De Heer *Canning* heeft te Londen den Chargé d'Affaires van Denemarken bedreigd, Koppenhagen niet te zullen ontruimen, om dat de Kroonprins de overëenkomst niet wilde ratificeeren, en Engeland den Oorlog verklaarde. Men verzekert, dat de Chargé d'Affaires geantwoord heeft: Gij wilt Koppenhagen niet ontruimen? dat is juist, wat wij verlangen; er eene maand verloopen is, zullen wij 'er u wel met geweld uit weten te verjagen."

„ De Kroonprins heeft reeds 6000 man naar Seeland doen overgaan, die zich den 17 met het garnizoen van Koppenhagen verëenigd hebben. De lange nachten maken den overtogt gemakkelijker."

„ De verregaandste oneenigheid heerscht tusschen de Hanoveranen en de Engelschen. Twee Engelschen zijn door de oproerige Hanoveranen opgehangen. Moeijelijk zal men eene onderneming kunnen vinden, die afschuwelijker, ontmenschkundiger, schandelijker en noodlottiger is voor de Mogendheid, die haar heeft ten uitvoer gebragt."

Gister heeft Z. M. de Keizer, te Fontainebleau, gehoor verleend aan den Turkschen Ambassadeur *Mohib* Effendi. Van deze audiëntie geeft ons officiëel Blad het navolgend berigt:

„ Z. Exc. *Mohib* Effendi, Ambassadeur der Verhevene Porte, heeft heden aan Z. M. den Keizer en Koning zijne nieuwe Geloofsbrieven overhandigd. Hij is, op de gebruikelijke wijze, naar deze Audiëntie geleid door een Meester en een Aide der Ceremoniën, die hem met drie rijtuigen Zijner Maj. zijn gaan afhalen; hij is in het Kabinet binnengevoerd door Z. Exc. den Grootmeester der Ceremoniën, en voorgesteld door Z. D. H. Mgr. den Prins Vice-Groot-Kiezer, als vervullende den post van Aarts-Kanselier van Staat."

De afwezigheid van den Prins Aarts-Kanselier wordt veroorzaakt door deszelfs afreize naar Bordeaux, alwaar hij het Kies-Collegie van het Departement der Gironde moet gaan presideeren, en waarts hij dien zelfden ochtend vertrokken was, den weg nemende over Lyon en Montpellier.

De Russische Ambassadeur, Graaf *van Tolstoy*, die onze Papieren voorgelteld hadden, als nog tusschen Frankfort en Parys op weg zijnde, bevindt zich reeds sedert den 30 October in deze Hoofdstad, alwaar hij gelijktijdig met de overige Personen der Legatie is aangekomen.

Eene soortgelijke vergissing, doch in een omgekeerden zin, hebben onze Papieren begaan ten aanzien van Z. M. den Koning van Westphalen. Die Vorst bevond zich gister nog te Fontainebleau.

De Armee, die tegen Portugal bestemd is, wordt nog aanmerkelijk versterkt. Onder andere troepen, is het 1ste Battaillon van het 2de Zwitsersche Regiment, 1120 man sterk, den 24 October, daartoe uit Toulon naar Bayonne op marsch gegaan. Ook zijn de beide eerste Battaillons van het te Grenoble verzamelde Reserve-Legioen, ten getale van 2240 man, naar dezelfde bestemming vertrokken.

ITALIEN.

FLORENCEN *den 16 October.*

De jongste maatregelen, in dit Koningrijk ter weering der Engelsche goederen genomen, en de wijze, waarop daarvan door de buitenlandsche nieuwspapieren is gewag gemaakt, hebben aanleiding gegeven tot het navolgend, in de Courant dezer Hoofdstad geplaatst, artikel:

„ Men heeft in Etrurië met verbazing een artikel gelezen, onder de rubriek Augsburg, in verscheidene Nieuwspapieren medegedeeld, en waarin het gedrag der Kooplieden van Livorno, na de bevelen, door onze Souvereine, ten aanzien der Engelsche waren gegeven, op eene zeer beledigende wijze afgeschilderd wordt. Wij zien ons dus genoodzaakt, om de dwaling te wederleggen, waarin valsche berigten den Schrijver van dat artikel gebragt kunnen hebben, en wereldkundig te maken, dat, in weerwil van eene onverwachte bezetting, dagelijksche huiszoekingen, een algemeen embargo, en verdere allerstrengste maatregelen, men aan Engelsche of daarvoor verdacht gehoudene goederen niet meer heeft kunnen vinden, dan voor de som van ongeveer 180 duizend stukken, van welken nog afgetrokken moeten worden de goederen, rijdens de vroegere bezettingen in 1796, 1799, 1800 en 1801 gekocht; die, welke op eene wettige wijze, vóór het uitvaardigen der verbodwetten, verkregen zijn, en dus aan geene Engelsche onderdanen meer behoorden; de voorwerpen van eerste behoefte en onderhoud, als ook alle ruwe stoffen voor de Nationale Manufakturen van Toskanen benoodigd, en wier invoer officiëel vergund is; die, welke Fransche Kapers aan Frankryks vijanden ontnomen hebben, en die, gedurende de tegenwoordigheid van den Franschen Consul te Livorno, openbaar verkocht zijn; die eindelijk, welke in gemelde Koopstad te land zijn binnengevoerd, voorzien van wettige vervoer-brieven en verlof-biljetten, afgegeven door de Tol-kantoren te Turin, Milaan, Bologna, Genua, en anderen. Men ziet dus, dat de maatregelen, door het Gouvernement van Etrurië genomen, zoo nadrukkelijk als van kracht geweest zijn, dat de Engelschen noch magazijnen, noch verkoopers, noch gelastigden te Livorno hebben, en dat, wel verre van overkropt met Engelsche goederen te zijn, 'er misschien geene Koopstad is, die zich op eene stipter naauwgezetheid en eene volkomener gehoorzaamheid aan de bevelen, door den Souverein gegeven, beroemen kan."

HONGARYEN.

GRATZ *den* 17 *October*.

Voorleden Dingsdag ontstond, in de Kreisstad Judenburg, een verschrikkelijke Brand, die zich met zoo veel snelheid over de geheele Stad verspreidde, dat dezelve, tot op weinige huizen na, volkomen in de asch gelegd werd. De vlammen woedden zoo geweldig, dat 'er aan geen blusschen te denken was, en de ingezetenen niet dan door eene spoedige vlugt, met achterlating van alle hunne goederen, hun leven konden redden. Het vuur drong zelfs in de kelders door, en verteerde alles, wat aldaar eene schuilplaats gezocht had. Verscheidene menschen zijn, naar men vermeemt, bij dit onheil omgekomen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT *den* 31 *October*.

Op gelijke wijze als onze Souverein, de Vorst-Primaat, met de onderhandelingen omtrent de belangen der Rhyn-confederatie, schijnt de Groot-Hertog van Wurtzburg, gedurende zijn verblijf te Parys, met die tusschen Oostenryk en Frankryk belast te zijn. Omtrent het voorwerp dier laatste verhandelingen schijnt reeds het een en ander bekend gemaakt, of publiek geworden te zijn; ten minsten bevatten verscheidenen onzer Duitsche Papieren het navolgend Artikel:

„ De Groot-Hertog van Wurtzburg, die nog altoos te Parys is, besluurt grootendeels de onderhandelingen, die tusschen de Hoven van Frankryk en van Oosterryk plaats hebben. Het geschilpunt betrekkelijk de Vesting Braunau en de onkosten, die het niet ontruimen van Cattaro veröorzaakt heeft, zal weldra, ten genoege van beide partijën, geregeld worden. Volgens het algemeen gerucht, zal het Hof van Beyeren die kosten, die, naar men zegt, 17 millioenen guldens bedragen, op zich nemen, en ter schadevergoeding eene aanzienlijke streek grondgebieds aan de Inn erlangen. Men verzekert op nieuw, dat de Oostenrijkische Havens aan de Adriatische Zee, krachtens overëenkomst tusschen beide de Hoven, voor de Engelschen gesloten zullen worden."

Een gedeelte dezer aangekondigde verwachtingen schijnt reeds door de uitkomst bevestigd te worden. Aartshertog *Ferdinand*, Opper Bevelhebber in Moraviën en Oostenrijksch Silesiën, heeft aan den Magistraat der Steden Olmutz en Brunn officiëel te kennen gegeven, dat het aantal troepen in beide de gemelde Provintiën eerstdaags aanmerkelijk verminderd staat te worden. Hetzelfde zal in Bohemen plaats hebben, en de van daar afmarcheerende krijgsmagt moet zich naar de kusten der Adriatische Zee begeven, ten einde dezelven te beveiligen tegen allen aanval, die het gevolg der te nemen maatregelen zijn mogt.

Z. M. de Keizer van Oostenryk heeft den 22 dezer Saltzburg verlaten, om naar Weenen terug te keeren. Z. D. H. de Erfprins van Baden is, met de Prinses zijne Gemalin, den 27, van derzelver reize naar Frankryk, te Karlsruhe teruggekomen. Te Kassel zijn verscheidene Beambten van het Hof des Konings van Westphalen gearriveerd. De Ottomannische Ambassadeur *Emin-Vahid-Emini*, die naar Constantinopolen wederkeert, heeft den 22, over Straatsburg, het Duitsche grondgebied bereikt. Twee dagen later is, langs dien zelfden weg, Prins *Ernst* van Hesfen-Philipsthal uit Parys in Duitschland aangekomen.

Van Stuttgard zijn, den 22 dezer, twintig wagens met kleederen, voor de Wurtembergsche, in den omtrek van Berlyn gecantonneerde troepen, vertrokken; binnen kort zou eene tweede bezending, en daarna nog eene derde volgen. Te Kassel is onlangs alwederöm een talrijke trein Pruisisch geschut aangekomen, hetwelk naar Mentz vervoerd wordt.

ZEE- RIVIER- SCHEEPS- EN WEDER-BERIGTEN.

Het Engelsch Transportschip *the August-Cezar*, welk bij Terheide wrs gestrand, is, in den nacht tusschen den 4 en 5 November, op de kust vergaan en geheel verbrijzeld.

In Zweden is overäl de Oogst, bijzonder van Boomvruchten, dit jaar, uitstekend uitgevallen. In de Poolsche, Pruisische en Rijssische Provintiën, die dit jaar het tooneel van den Oorlog waren, of voor een tijd groote Legers op hunnen bodem hadden, ziet het 'er met den Oogst, daarëntegen, zeer slecht uit. Ook in Saxen klaagt men over den Oogst, en in 't zoogenaamde Voigtland moet het geheele gewas van Aardäppelen misluk zijn.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 31sten October waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondsen als volgt: 5 pCts. Geconsol., jouisf. van 22 Sept. 1807, 85 fr. 90 c. *Idem*, jouisf. van 22 Maart 1808, 82 fr. 80 c. Aktiën van de Bank, met verdubbeling, 1330 fr. 0 c. *Idem*, zonder verdubbeling, 0 fr. 0 c.

De Beursprijs van diverse Effecten was, op Donderdag, den 5 November, te Amsterdam, als volgt:

Bataafsche Rescriptiën, losbaar na den Vrede	4	pCt.	51½ à 58⅜	Ditto Loterij 1802	2½	pCt.	38 1/16 à 38½
Geforceerd 1796	2½	—	37 à 37½	Rec. Vrijw. 1804	5/8	—	77 1/16 à 77¼
Vrijw. Neg. 1797	5	—	70 1/16 à 70½	20 Jar. Rent. 1804	5	—	42⅝ à 43
Schuldbrieven	2½	—	38½ à 38¾	Negociatie 1807	6	—	98 1/16 à 98½
Idem	3	—	43⅜ à 44	Geld. Schav. / Brab. ditto	4	—	55 à 56
Losrenten 179⅝	3⅜	—	50 1/16 à 50⅜	Tiers Consolidé	5	—	79 à 79¼
Ditto 1801	3½	—	50¼ à 50½	Certificaten ditto	5	—	79 à 79¼
Ditto 1800	3	—	43⅜ à 44	Oblig. Rusland	5	—	92 1/16 à 92⅜
Ditto Domeinen	4	—	72 1/16 à 72½	Ditto Weenerbank	5	—	54⅜ à 56¼
Ditto 1802	5	—	71⅜ à 72	Ditto ditto	4	—	50½ à 51¼

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

Schilderij der Javanen.

(*Getrokken uit* Barrows *reize naar Cochinchina.*)

De Javanen, of de oorspronkelijke inboorlingen van het Eiland Java, zijn over 't geheel opgeven van eene middelbare gestalte, tenger en wel gevormd; al hunne ledematen, hunne handen en voeten, zijn buitengewoon klein; hunne hoofdkleur is donkerbruin, en loopt naar het zwarte; hunne oogen zijn zwart en uitstekend; de neus is wat breed en eenigzins plat; de bovenlip steekt wat uit, is niet zeer dik, maar sterk gebogt. Zij hebben een vasten zekeren gang, en schijnen boven de inwoners van het Eiland zekere meerderheid te gevoelen, dezelve ten minsten aan te nemen. Het hoofd, het gezigt en de overige deelen van hun ligchaam, die niet met kleederen bedekt zijn, besmeeren zij met een mengsel van Kokosnootölie en Sandelhout stof, om zich daar door tegen eene al te sterke uitwasseming en de steek der muggen en andere lastige insecten te beveiligen.

In hun dieet zijn zij buitengewoon matig; dan, noch hunne matigheid, noch hunne geringe inspanning, schijnt bij hen een lang leven te bevorderen. De meisjes trouwen gewoonlijk in 't tiende of twaalfde jaar, tot welken tijd toe zij bijna naakt gaan. Zij dragen bloot een gordel om hare lendenen, van voren met eene breede metalen plaat, die cirkel- of kringvormig gemaakt is, 'er somwijlen ook als een hart uitzier; dit is de eenige onvolkomene bedekking van die deelen, welke de welvoegelijkheid gebiedt te verbergen. Somwijlen dragen zij ringen of banden om de beengewrigten, kettingen om den hals, en bloemkransen in de haren.

Wanneer een meisje trouwt, dan draagt het een los vliegend kleed, dat naar het vermogen der ouderen, op verschillende wijzen versierd is; haar haar is meer dan gewoon met bloemen versierd, en met eene menigte geur- en kokosnootölie glad gemaakt. In dezen opschik rijdt zij in de stad of het dorp rond; het paard, waarop zij zit, is, als een zinnebeeld van hare kuischheid, altijd wit, wanneer men zulk een bekomen kan; al hare vrienden, bloedverwanten en de slaven van beide familiën, en eene bende muzijkanten, vergezellen haar. Doch dit is ook dikwijls de laatste maal dat zij zich in 't openbaar vertoont; want, wanneer zij in eene familie van stand trouwt, dan leeft zij, haren geheelen overigen leeftijd door, opgesloten.

Het voornaamste voedsel der Javanen is de rijst, die somwijlen in olie gebrand, doch somwijlen ook in bloot water gekookt wordt, in het welk zij wat Cajenne-peper en een weinig zout doen, om dit smakeloose gerigt wat smakelijker te maken. Een echt Javaan weet van dierlijk voedsel in 't geheel niets; melk geniet hij zeer zelden, uitgenomen die van de stof, welke men zeer oneigenlijk melk noemt, die men in menigte in de jonge kokos-noten aantreft, en die een koelen en verfrisschenden drank oplevert. Deze boom, benevens de meeste palmsoorten, als de dadel, de sago- en de areka-nootboom, voorziet hem van vast voedsel. Het hoofdgebruik van de areka bestaat in een mengsel, dat men, behalve uit deze noot, uit mosselkalk en zaad van lange peper vervaardigt, waarmede men een deeg bereidt, dat men in groen betelblad wikkelt. Wanneer dit mengsel in den mond vochtig wordt, dan geeft het aan de tong en de lippen eene donkerbruine kleur, die naderhand donker mahoganibruin wordt. De tanden verwt de Javaan zwart, dewijl, volgens zijn zeggen, blooze de apen witte tanden hebben; waardoor zijn gezigt een lelijk aanzien bekomt.

Hunne Vorsten zijn als 't ware de gevangenen van de Hollanders, en de Grondbezitters slaven van deze Vorsten. Het leven van een voornaam Javaan is niets anders, dan eene voortdurende werkeloosheid. Zijne hoogste gelukzaligheid bestaat daarin, dat hij zich in de legte uitstrekt, of den geheelen dag lang, door Vrouwen omringd, met de beenen onder zich op een tapijt zit, of, wanneer hij zich meer beweging wil maken, door muzijkanten met trommelen en schreeuwende troepen van dansende mannen en vrouwen omgeven is; terwijl hij met overschilligheid es in oppoorderust zijne pijp rookt, zijne dosis opium neemt, of zijn betel kauwt.

De dansen der Vrouwen hebben voor een Europeaan niets belangrijks of schoons, hoe aangenaam zij ook voor het oog van een Javaan moeten wezen. Zij bestaan, gelijk in Indiën, in zekere losse bewegingen van het hoofd en de armen, terwijl de beenen zoo vast aan den bodem blijven hangen, als of zij 'er aan genageld waren.

Een Javaansch Vorst brengt zijn afzonderlijk leven grootsten deels in het gezelschap, of ten minsten in de tegenwoordigheid, van Vrouwen door. Waarschijnlijk gevoelt hij zich veiliger in haar geleide, dan in dat van Mannen. Hij neemt zoo vele Vrouwen in het getal zijner Gemalinnen op, als hem goed dunkt. De veelwijverij is in den grootsten omvang geoorloofd, en de Dames hebben haren rang, naar den tijd van hare invoering in den Harem. De achting, waarin de Vrouw bij de Javanen staat, kan men uit eene hunner wetten zien; in dezelve heet het: „ wanneer een Man of opzettelijk of onopzettelijk zijne Vrouw doodt, zoo moet hij aan hare bloedverwanten de volle waardij betalen; doch brengt eene Vrouw haren Man om, dan wordt zij met den dood gestraft." De diefstal, de doodslag en bijna elke misdaad, hoog verraad tegen den Vorst uitgezonderd, wordt met geld gestraft: kan de misdadiger de hem toegelegde straf niet betalen, dan wordt hij gewoonlijk als slaaf verkocht.

De magt van een Javaansch Vorst over zijne onderdanen is in vele gevallen zeer bepaald, in andere daarëntegen weder onbepaald. Door eene soort van leenroerig regt worden dezelve zijne slaven, waar hij hunne onbepaalde heer wordt. Wanneer, bij voorbeeld, een man sterft en kinderen achterlaat, die of nog minderjarig of ongetrouwd zijn, dan vallen zijne vrouwen, zijne kinderen en zijn vermogen, den Vorst toe; men ziet dit zoo aan, als of zij in de plaats der militaire diensten van den overledenen treden, waarop hij een regt had. Dit regt wordt echter niet algemeen in uitoefening gebragt.

Beschrijving van CATTARO.

Langer, dan achttien maanden, was Cattaro de twist-appel tusschen de grootste Mogendheden van Europa. Thans is het geschil over het bezitten dier plaats bijgelegd, en dezelve aan de Fransche Monarchie afgestaan. De belangrijkheid dezer bezitting verdient van dezelve eene korte beschrijving.

Cattaro ligt aan de golf van dien naam, in het voormalig Oostenrijksch Dalmatiën. Het telt slechts 1500 inwoners; doch het heeft eene voortreffelijke haven en vestingwerken, die onöverwinbaar schijnen. De haven, die van een kasteel, met name Castel-Nuovo, beschermd wordt, en tegen elken vijandelijken aanval verzekerd is, ligt ver in de Adriatische zee, die hier drie monden vormt, welke Bouches de Cattaro genaamd worden. Achter den laatsten mond, ligt het Stadje, rondom van hooge bergen omgeven. Welke aanzienlijke hoogte deze bergen hebben moeten, blijkt daaruit, dat de inwoners aldaar, in den winter, de zon nooit aanschouwen. Dezelve zijn gedeeltelijk van den Katholijken, gedeeltelijk van den Griekschen Godsdienst. De eerste maakt echter het grootste getal uit, en heeft zes kloosters, éénen Bisschop en één Domkapittel, waaronder men twaalf Domheeren telt.

Tot aan het jaar 1420 had deze kleine plaats de gedaante van een Ge-

meenebest. Doch toen de Turken destijds begonnen zich ontzaggelijk te maken, begaf zich dezelve, uit schroom voor die toenmaals algemeen gevreesde Natie, onder de bescherming der voorheen magtige Republiek Venetiën, die ook in bezit derzelve bleef, tot in het jaar 1797. In datzelfde jaar, kwam Cattaro, door den Vrede van Campo-Formio, aan Oostenryk. Doch negen jaren daarna, stond deze Mogendheid, volgens den Vrede van Presburg, niet alleen Cattaro, maar ook geheel Dalmatiën en zelfs Venetiën, met zijn gansche gebied, aan Frankryk af. Eer ondertusschen nog die vesting aan de Franschen kon ingeruimd worden, vonden de Russen, in de Republiek der Zeven Eilanden zijnde, gelegenheid, deze plaats te bemagtigen, en derzelver overgave te betwisten. Bij den Vrede van Tilsitt, werd dit geschil vereffend.

Cattaro bestaat eigenlijk uit drie vestingen, die trapswijze boven elkander liggen. Bij de onderste ligt het Stadje, aan den oever der zee. Van het Stadje verheft zich een berg, op wiens midden het nieuwe slot is aangelegd, en boven, op de kruin des berges, ligt het oude slot. Dit laatste is het oudste, en reeds in het jaar 1375 gebouwd. Deszelfs bouwörde is wel ouderwetsch; doch, door zijne natuurlijke ligging, moeijelijk te veröveren. De beide andere werken zijn van lateren tijd, en naar de nieuwe bouwörde aangelegd. De Venetianen hebben, in het jaar 1687, Castel-Nuovo zeer versterkt. Deze vesting is de eenige, van dien aard, in die wateren.

Geschiedenis van eene vergiftiging door Opium, en opgaaf van de verschijnselen bij de Ontleding van het vergiftigde Lijk.

(Door den Heer Lassus te Parys.)

Eene vrouw van 63 jaren, welke aan vlagen van melancholie onderworpen was, kocht zes-en-dertig greinen opium, dat zij in 't midden van den nacht geheel verzwolg. Vijf of zes uren daarna werd zij gevonden in eene diepe verdooving, vergezeld door eene zware ademhaling, als of zij met eene beroerte worstelde. Ondertusschen kreeg zij voor weinige oogenblikken eene geringe mate van bezef weder: en wij vernamen, gedurende dezen tusschentijd, uit haren eigen mond, de bovengemelde omstandigheid. Men verörderde haar onmiddelijk eene zekere dosis ipecacuanha, welke echter van geen uitwerksel was; zij nam vervolgens met zeer veel moeite eenige lepels vol azijn en water in. Ik zag haar te dier tijd met den Heer *Fourcroy*. Zij was geheel bewusteloos, en vertoonde niet het minste blijk van gevoeligheid. Hare ademhaling was zwaar en moeijelijk, hare huid verhit, hare pols hard en vol, de appels van hare oogen waren zeer wijd, de gewrigten buigzaam, en al de spieren in een staat van volkomene verslapping. Zij gaf eindelijk den geest tien of elf uren na het inzwelgen van den opium, zonder de minste stuiptrekkingen.

Bij de opening van het lijk, vonden wij de binnenste zijde van den maag zeer ontstoken, doch zonder eenige teekenen van afknaging. De ontsteking strekte zich over al de kleine ingewanden uit, die op vele plaatsen in een verrottenden toestand en groen van kleur waren. In de holte van den maag vond men omtrent vijf of zes lepels vol van een troebel en rood gekleurd vocht, het welk de azijn scheen te zijn, die de lijderes had ingezwolgen, vermengd met de slijm van den maag en de ipecacuanha. De opium was zoo volkomen opgelost, dat men niet het minste spoor daarvan konde ontdekken.

De kleine ingewanden schenen zamen getrokken te zijn, terwijl de *caecum* en de *côlon* met lucht opgevuld en zeer uitgezet waren. De ingewanden van den onderbuik en de borst waren in hunnen natuurlijken staat. Doch wij vonden in den galblaas twee groote steenen, die haar echter, volgens het berigt van hare vrienden, nimmer eenig ongemak hadden veröorzaakt. Het bloed, in de holten van het hart en de naburige vaten vervat, was zwart en zamen geloopen, gelijk in andere doode ligchamen. De hersenen vertoonden geene blijken van ongesteldheid; derzelver vaten waren niet onnatuurlijk met bloed opgevuld; ook deed zich geene waterächtigheid in dezelve bespeuren. In één woord, de zetel der kwaal scheen enkel vervat te zijn in den maag en de kleinere ingewanden.

Hieruit volgt: voor eerst, dat eene al te groote hoeveelheid Opium geene beroerte, dat is, met andere woorden, geene ophooping van bloed in de vaten der hersenen voorbrengt.

Ten tweede, dat deszelfs werkzaamheid geëvenredigd is aan de snelheid van deszelfs oplossing in den maag, en dat hij eene ontsteking in dat werktuig voortbrengt, het welk spoedigst in verrotting overgaat.

Ten derde, dat de groeijënde zuurstoffen, welke de geneesheeren doorgaans beschouwen als een voornaam middel in zulke gevallen, alleen dan werkzaam bevonden worden, wanneer de Opium in eene geringe hoeveelheid genomen is.

Twijfel van een Duitsch Geleerden over de oudheid en uitvinding van het gebruik der Kolk-Sluizen in Holland.

Het tweede en derde Deel der ook onder ons bekende en geachte *Wasserbaukunst*, van den Heer *von Wiebeking*, gaan genoegzaam geheel over de Hollandsche Wateringen en Waterwerken, die, uit oorzaken, welke een Hollander aan Hollandsche Lezers niet behoeft te ontwikkelen, doorgaans voorbeeldig zijn. Van het derde Deel is een lezenswaardig verslag en recensie in de *Gött. Gel. Anzeigen* van dit jaar, St. 12, 13, 14, 15, wier Steller toont met de Hollandsche taal, Schrijvers en Geschiedenis, meer dan gewoonlijk onze Duitsche naburen, bekend te zijn. Eene breede en geleerde aanmerking, welke hij (13 St. f. 122–124) maakt op het berigt des Heeren *von Wiebeking*, aangaande den ouderdom der Kamer- of Kolk-Sluizen, hier te lande, is des te geschikter, om bekend te worden gemaakt, alzoo de opgaven en aanhalingen in dezelve zekerlijk aan velen niet zoo volledig bekend, en toch voor Vaderlandsche Lezers belangrijk zullen zijn, en voorät in de hoop, dat een of ander Vaderlandsch Geschied- en Oudheidkundige 't Vaderlandsch publiek aan zich verpligten zal, door nadere en meer voldoende berigten, deze zaak betreffende. Op Bladz. 154 en volg. (van *Wiebeking's* derde Deel,) wordt door hem beweerd, dat de Kamersluis te Spaarndam de eerste van die soort geweest zij; zijnde deze reeds in 't jaar 1253, onder Graaf *Willem II*, die van Woerden in 't jaar 1363; de Uitwaterings-Sluizen bij Halfwegen, dat is, bij het Huis *Zwanenburg*, halverwege tusschen Amsterdam en Haarlem, in 't jaar 1364; en de Vreeswyker, die een gedeelte van het water der Rivier de Lek naar Utrecht voert, in 't jaar 1373 gebouwd geworden. De Heer *von Wiebeking* geeft geene andere bronnen op, dan de woorden, „voor zoo verre de berigten strekken." Waterleidingen, waarbij de Schutsluizen natuurlijk zijn, zijn wel eene oude uitvinding, en de Censor *Appius Claudius* liet, reeds in 't jaar van Romen 441, aldaar eene Waterleiding bouwen; maar van Kamer- of Kolk-Sluizen hadden de Ouden geen denkbeeld; ten minste uit het werk van *Frontinus, de Aquæductibus*, en uit de geleerde Verhandeling van *J. Lipsius, de Magnitudine Romana*, blijkt niets hier van. Dit is derhalve eene uitvinding der Middeleeuwen, en voorzeker uit de Nederlanden, aan welken Italiën geen deel heeft, gelijk blijkt uit *Corn. Meyer*, een Nederlander, die de Verhandeling over den bouw der Sluizen van *Simon Stevin* van Brugge, nader uitgewerkt, weder uitgegeven heeft, onder den tijtel: *Parte de restit. à Roma la tralasciata navigat. de suo Tevere, Roma*, 1689. Fol. 50 bladen met vele Platen; uit *L. C. Sturm's gründl. u. pract Unterricht von Hangschleusen und Rollbrucken, Augsb.* 1715, Fol.; en *Leupold's Theatrum hydrotechnicum, Leipz.* 1724, Fol. Maar om bepaald te stellen, gelijk de Heer *von Wiebeking* doet, dat de eerste bouw der Kamer-Sluizen in het midden der 13de Eeuw valle, daartoe heeft men nog geenen historisch voldoenden grond, alzoo noch *van Mieris*, noch *van de Wall*, noch alle de bekende Verzamelaars van Hollandsche Charters en Oorkonden, een diplomatisch bewijs daar voor of voorbeeld opleveren. Zelfs in de *Verhandeling over den Rhynlandschen Slaperdyk*, van den Heer *F. W. Conrad*, Opper-Inspecteur der Hollandsche Waterwerken, wordt, daar bij, bl. 4, van de Spaarndammer Kolk-Sluis en van het Pailwerk van 't jaar 1659 spreekt, niets daarvan gemeld. Het eenige zekere berigt van den ouderdom dezer soort van Sluizen komt voor bij *Wagenaar*, die verzekert, en naauwkeurig de plaatsen opnoemt, dat omstreeks het jaar 1496, te Amsterdam, reeds vier Kamer-Sluizen ten dienste der Waterleidingen waren in gebruik geweest; zie *Amsterdam, in zijne opkomst, aanwas, enz.* I. Deel, I. Boek, bl. 33, der uitgave in Fol. *Hugo de Groot*, die, gelijk bekend is, honderd jaren daarna leefde, beschrijft wel, na *Ulpianus*, en onder den naam van Catarracten, de Sluizen van zijn' tijd, maar geeft geen narigt van derzelver ouderdom, zie *Hug. Grotii Parelleion, etc.* T. III. p. 15 sq. Haarlem 1802, gr. 8vo., waarbij men kan nazien de aanmerking van den Heer *Meerman* op het 23ste Hoofdd. 3de Deel, bl. 218–222, die zich ten opzigte van dit stuk, (derzelver ouderdom,) beroept op zijne Geschiedenis van Koning *Willem*. Zeker is het, dat, gelijk wij boven meldden, en gelijk de Heer *von Wiebeking* op eene andere plaats aanmerkt, *Simon Stevin* de eerste geweest is, die, wel niet als Uitvinder, maar als doorkundig Waterbouwkundige, de Kolk-Sluizen beschreven heeft, zie *Hend. Stevin, Wisconst. Filosof. Bedrijf*, XI. Boek, bl. 37–84. Leyden 1667. 4to, een Werk, 't geen de Zoon, eerst lang na 't overlijden van zijnen Vader *Simon*, uit deszelfs nagelatene Handschriften heeft uitgegeven, en waarbij hij dezes *Wiskonstige Gedachtenissen*, 4de Deel, bl. 89–175. Leyden 1605. Fol., mede gebruikt heeft. Men kan zich derhalve, uit alle verzamelde data, nog niet overtuigen, dat de uitvinding van de Kolk- of Kamer-Sluizen in de Nederlanden ver boven de helft der 15de Eeuw opklimme, en men wenscht, dat de Heer *von Wiebeking* ook bij gelegenheid dit stuk, door kritische bewijzen, tot historische zekerheid mogt brengen.

THEATRE FRANÇAIS de la HAYE.

LES COMÉDIENS ORDINAIRES DU ROI donneront aujourd'hui, Samedi, le 7 Novembre, L'OPÉRA COMIQUE, Opéra en un Acte, de Mrs. E. Dupaty, Ségur *et* Dellamaria; *suivi d'EUPHROSINE OU LE TYRAN CORRIGÉ, Opéra en trois Actes, de Mrs.* Hoffman *et* Méhul.

MINISTERIE van FINANTIEN.

*** *L. Olggaer*, Commissaris tot het Werk der Verponding in het Ressort Leyden, Arrondissement Alphen, zal, tot den Ontvangst van den vervroegden Termijn van betaling op de Verponding over 1807, doen vaceeren, op de Plaatsen in hetzelve Arrondissement, zoo als zulks op ieder derzelven is, of wordt bekend gemaakt.

*** *De Land-Drost in het Departement Maasland* brengt ter kennisse van alle de genen, dien het zoude mogen aangaan:

Dat, ingevolge een bij hem ontvangen Besluit van Zijne Excellentie den Minister van Finantien, in dato 29 October ll., No. 29, wegens zoodanige Goederen, waar van het Regt van Alienatie niet behoeft te worden voldaan, men, ter voldoening aan het 25ste Artikel van de Ordonnantie op het Middel der Verponding, zal kunnen voldaan, om aan den Commissaris of Ontvanger van dat Middel overteleggen eene Kopij of Extract uit het Register, waarin die Goederen zijn overgeboekt, hetwelk, overëenkomstig § 85 van de Ordonnantie op het klein Zegel, zal moeten geschreven zijn op een Zegel van twee stuivers.

Gedaan in den Haag, den 4 November 1807.

De Land-Drost voornoemd, J. A. DE MIST.

MINISTERIE van BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De Ondergeteekende, *Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Binnenlandsche Zaken*, berigt bij deze, met voorkennis en op last van Zijne Excellentie, den Minister van Zijne Majesteit voor dat Departement, dat onder de, ten behoeve der op den 12 Januarij ll. ongelukkig geworden Ingezetenen der Stad Leyden, gecontribueërde Coupons zijn gevonden de hier onder gespecificeerden, waar voor geene betaling kan worden verkregen, uit hoofde, dat de Obligatiën, waartoe zij behooren, zijn uitgeloot. En vermits de Houders dier Obligatiën geene aflossing derzelven kunnen bekomen, ten zij die Coupons tevens overleggende, of wel derzelver waarde bij betalende; zoo worden dezelven bij deze uitgenoodigd, om voorschreven Coupons, tegen betaling van derzelver waarde, bij den Ondergeteekenden, aan het Bureau van 't Ministerie, in het Groote Voorhout, N. Z. J, te doen afhalen.

BATAAFSCHE LOSRENTEN.

à 3½ perCent.

Verschenen 1 October 1806, N°.	843.	f 3:10:0
————	1237.	3:10:0
————	1241.	3:10:0
————	1242.	3:10:0
————	1243.	3:10:0
————	1244.	3:10:0
————	521.	5: 5:0
————	524.	5: 5:0
————	97.	15:15:0
————	11297.	17:10:0
————	24636.	35: 0:0
Verschenen 1 November 1806, N°.	367.	17:10:0
————	370.	17:10:0
————	12709.	35: 0:0

à 4 perCent.

Verschenen 1 Januarij 1807, N°.	4116.	24: 0:0
————	535.	40: 0:0

BUITENLANDSCHE COUPONS.

Zweedsche Negotiatie van 1 Januarij 1789.

Verschenen 1 Januarij 1807, N°. 2086, H. . . . . – 25: 0:0

Deensche Rescriptiën van 24 Februarij 1786.

Verschenen 1 Januarij 1807, N°. 4423. . . . . 32: 0:0

Verëenigde Staten van Amerika.

Verscheenen 1 January 1807, N°. 2178. . . . . 40 : 0 : 0

In den Haag, den 7 September 1807.

De Secretaris-Generaal voornoemd,
W E N C K E B A C H.

*** *De Land-Drost van Braband* brengt, bij deze, ter kennisse van de Predikanten, Predikants-Weduwen, Schoolonderwijzers en verdere Beambten, zoo van Kerk als Scholen, binnen hetzelve Departement, daaronder begrepen die, welke fungeeren in de, uit het voormalig Departement Holland, in dat van Braband overgebragte Plaatsen, welke bevorens hunne Traktementen of Pensioenen, ten Kantore van den Departementalen Ontvanger van Braband, of uit de Geestelijke Kantoren in Holland, hebben genoten, dat de betaling van gemelde Traktementen en Pensioenen, over het kwartaal, verschenen ultimo September dezes Jaars, zal geschieden door de nagemelden Ontvangers-Generaal der Middelen te Water en te Lande, als:

Door Mr. *H. R. Martini* te 's Hertogenbosch, aan die van de Stad en Meyery van 's Hertogenbosch, als mede aan die van Heusden, Herpt, Engelen en Baardwyk.

Door *A. R. Blonde* te Breda, aan die van Stad en Lande van Breda, en de hier voor niet genoemde, bij het Departement gevoegde, voormaals Hollandsche Plaatsen.

Door *S. P. le Bot* te Bergen-op-Zoom, aan die van Stad en Lande van Bergen-op-Zoom en Steenbergen.

Door *A. L. Krieger* te Grave, aan die van Grave en Lande van Cuyk, mitsgaders Ravestein en Gemert.

Zijnde de belanghebbenden verpligt, de verëischte Quitantiën, tegen restitutie van het Zegelgeld, *vóór den 1 December aanstaande*, te komen of te doen ligten; te weten: die van de Stad en Meyery van 's Hertogenbosch, en van Heusden, Herpt, Engelen en Baardwyk, op het Bureau van den Land-Drost, en de overige respectievelijk ten Kantore van den Ontvanger-Generaal, waar hunne Traktementen of Pensioenen, zoo als hier voor is gemeld, zullen worden betaald.

Zullende tot de afgifte der Quitantiën, die op 't Bureau van den Land-Drost moeten worden gelicht, op hetzelve Bureau, te rekenen van Dingsdag den 9 dezer, dagelijks, uitgenomen de Zondagen, des voormiddags van tien tot twaalf uren, worden gevaceerd.

's Hertogenbosch, den 3 November 1807.

De Land-Drost voornoemd, P. E. DE LA COURT.

*** *De Commissie van Landbouw in het Departement Gelderland* brengt, hier mede, ter kennis van allen, die eenige Verzoeken of Voordragten mogten willen doen, of hier bij eenigzins belang hebben, dat zij hare gewone Najaars-Vergaderingen zal houden in het Departementaal Gebouw binnen Arnhem, op Maandag den 30 November 1807, en volgende dagen.

Ter Ordonnantie van voorn. Commissie,
W. R. OP TEN NOORT, *Secretaris.*

*** *De Commissie van Landbouw in Friesland* zal haar gewone Najaars Vergaderinge houden te Leeuwarden, ten huize van *van der Wiele*, in de Sieremastraat, op Donderdag, den 19 November 1807, 's avonds ten vijf uren.

*** *De Commissie van Landbouw, in het Departement Lande van Utrecht*, zal vergaderen, op Zaturdag den 14 November 1807, des middags ten 12 uren, op 's Landskamer te Utrecht.

MINISTERIE van OORLOG.

*** Op bekomene autorisatie van Zijne Excellentie der Heer Minister van Oorlog van Zijne Majesteit den Koning van Holland, zal de Commies van het Depôt-Magazijn te Nymegen, op Donderdag, den 26 November 1807, in de Stads Doelen, des ochtends om tien uren, door den Commissaris-Rapporteur bij de Krijgsraden in het District van Nymegen, publiek aan de meestbiedenden, bij geddelten, tegens contante betaling, verkoopen: 66,430 Ponden *gesponnen Hooi*, liggende op drie onderscheide Zolders van den Heer *Corn. van Rijsdijk*, binnen Nymegen, alwaar hetzelve, drie dagen vóór de Verkooping, door een ieder zal kunnen worden gezien.

*** *De Commies van 's Lands Magazijnen te Delfzyl* zal, ingevolge autorisatie van Zijne Excellentie den Minister van Oorlog van Zijne Majesteit den Koning van Holland, de dato den 10 October 1807, ten overstaan van den fungeerenden Commissaris-Rapporteur bij de Krijgsraden in het District van Groningen, op Zaturdag den 14 November 1807, 's morgens ten 10 uur, publiek voor het Landshuis te Delfzyl, voor gereed geld, Verkoopen: 13 Ankers Rooden Wijn, 400 ponden Stokvisch, 44 Ankers Azijn, 40 ponden Groene Zeep, 1883 ponden Kaas, en 2519 ponden Boter, op zoodanige voorwaarden, als ten dage en ter plaatse der Verkooping zullen worden voorgelezen, en inmiddels ter lezing liggen ten Huize van *J. S. Dangel*, in *den Gouden Roemer*, te Groningen, en van *W. Smit*, in *de Oude Zon*, te Delfzyl; kunnende bovengenoemde Goederen, op den dag vóór de Verkooping, in oogenschijn worden genomen.

*** Ingevolge autorisatie van *Zijne Excellentie den Minister van Oorlog van Zijne Majesteit den Koning van Holland*, en onder Hoogstdeszelfs nadere approbatie, zal de Kolonel-Directeur van het Forticatie-Departement van *Braband*, langs de Schelde en Neder-Maas, *J. G. Siderius*, publiek aan den Minstdoenden aanbesteden: *De noodzakelijke Reparatie aan de Ravelyns-Weg voor de Herpsche-Poort te Heusden.*

Deze Aanbesteding zal geschieden op Zaturdag, den 14 November aanstaanden, des morgens ten elf uren precies, bij *van Sprang*, in het *Hof van Holland*, te Heusden, alwaar de Conditiën, acht dagen te voren, zullen ter Lezing liggen.

Wie hieraan gadinge heeft, komc ten dage, ure en plaatse voornoemd, en doe zijn profijt.

JUDICATUR van over de Middelen te Water en te Lande.

*** Ten overstaan van den *Commissaris-Generaal tot de Zaken van de Convoijen en Licenten, Departement Amsterdam*, presenteert de Vendumeester *D. du Pois*, op Woensdag den 18 November 1807, des voordemiddags ten 10 uren, publiek op 's Zee-Kantoor te Amsterdam, *ad opus juris habentium*, aan de Meestbiedenden te verkoopen: eene Partij van 74 Vaten Suiker en een leeg Vat, zijnde aangehouden en gelost uit het te Egmond-op-Zee aangekomen Schip *de Vriendschap*, Kapitein *Ary de Jong*; liggende deze Goederen in de Baan *het kleine Speelhagt*, en aldaar twee dagen vóór den Verkoopdag te zien; kunnende de Veil-Conditiën op het Secretarie der Convoijen en Licenten, door een ieder gelezen worden.

*** *De Subst'tuut-Fiskaal der Middelen te Lande, over het Ressort Nymegen*, brengt ter kennisse van elk, dien zulks zoude mogen aangaan:

Dat op den 18 Augustus dezes jaars, in het Diep Groesbeek, is aangehouden eenig Timmermanns Gereedschap, hetwelk door twee onbekende Timmerlieden werd gebruikt, zonder daartoe van Patenten voorzien te wezen; voorts, dat op den 28 September daaraanvolgenden, aan dezer Stads Hunner Poort, drie Zakjes met Tarwen-Meel, en op den 17 dezer Maand twee halve Zakken met Tarwen-Meel, waarvan de Dragers, of Draagsters, zich op de vlugt hebben begeven, aangehaald zijn.

Wordende hiermede allen en een iegelijk, die daarop eenig regt mogten pretendeeren, opgeroepen, om zich binnen den tijd van drie Weken, na dato dezer, bekend te maken, op pœne, ten fine en effecte, als bij het 40 Artikel der 2de Afdeeling, van het Reglement op de Manier van Procedeeren bij de invordering der Middelen te Lande, achter de Generale Ordonnantie, bepaald is.

Gedaan te Nymegen, den 21 October 1807.

De Subst'tuut-Fiskaal voornoemd,
J O H. M I C H. R O U K E N S.

*** Wordt geadverteerd, dat door mij ondergeteekenden, provisioneelen Deurwaarder van het Collegie van Heeren *Land-Drost en Assessoren in het Departement Gelderland*, uit krachte van een tweede Appointement Crimineel, met de Clausule van Edicte, *ad valvas curiæ*, in dato den 16 October 1807, van welgemelden Collegie geimpetreerd bij den Advokaat-Fiskaal des Konings, over de Middelen te Lande in hetzelve Departement, R. O., op den 21 derzelve maand October 1807, bij openbare Edicte, *ad valvas curiæ*, van de Puije van het Raadhuis alhier in Arnhem, uit naam ende van wege Zijne Majesteit den Koning van Holland, *andermaal* is gedagvaard *Willem van Soest*, gewoond hebbende te Wamel, Ambte van tusschen Maas en Waal, Ressort Tiel, doch thans voortvlugtig, om in persoon te compareeren voor meergemelde Collegie van Heeren Land-Drost en Assessoren, op Vrijdag, den 4 December eerstkomenden, des voordemiddags ten elf uren, om te zien wijzen het profijt van het eerste default, tegens hem verleend, en voorts te Procedeeren als naar Regten.

Arnhem, den 21 October 1807.

H. P L A T E,
Provisioneele Deurwaarder.

VERKOOP van AANGEHOUDENE ENGELSCHE GOEDEREN.

*** De Vendumeester bij het Departement van de Convooijen en Licenten te Harlingen zal, ten overstaan van den Commissaris-Generaal van Zijne Majesteit den Koning van Holland, voor de zaken der Convooijen en Licenten bij voorsz. Departement, op Woensdag, den 25 November 1807, des voormiddags ten tien uur, te Delfzyl, ten huize van *R. Helperi*, publiek verkoopen:

Een welbezeild Tjalkschip, genaamd *de Vrouw Grietje*, laatst gevoerd door *Eorchert Jans Eorcherts*, zoodanig thans in de Haven van Delfzyl is liggende; nader bij Inventaris gespecificeerd. Als mede:

Deszelfs Lading, bestaande in *plus minus* 46 hoed Steenkolen, van welke Kolen door de Koopers den Impost op den Consumtie zal moeten worden betaald; alles twee dagen vóór den Verkoopdag te zien.

Zijnde, ingevolge de Publicatie van H. H. Mog. in dato 31 Meij 1805, bij Sententie van den Raad van Judicature over de Middelen te Water en te Lande, in dato 7 October 1807, verbeurd verklaard.

DIRECTIE van den WATERSTAAT.

*** Ingevolge order van *den Land-Drost in het Departement Zeeland*, brengt de Ondergeteekende hier mede ter kennis van alle Schippers, bevarende de Zeeuwsche Stroomen, of dien het verder mogte aangaan, dat, tot het faciliteeren der Scheepvaart door de Zandkreek, bij Nacht, voortaan een Lantaarn branden zal op den Zeedijk van het Eiland Walcheren, tegen over den mond van dat Waarwater, aanvang zullende nemen met den 15 dezer maand November 1807.

De 's Lands Fabrijk in Zeeland,
A. V O E R M A N.

*** Door het Overlijden van *J. Nierop*, vacceert de post van generale Opziener van des Hondsbossche Zeeweringen; Dijkgraaf en Heemraden noodigen bij deze de zoodanigen, welke bewijzen kunnen vertoonen van hun goed gedrag, hunne bekwaamheid in het Landmeeten, gevoegd bij genoegzame kennis en ondervinding in die soort van Zeewerken, welke aan des Hondsbosch Strand in gebruik zijn, zich, hoe eer zoo beter, tot bekoming van den voorschreeven post, aantemelden bij den Heer Dijkgraaf *Nuhout van der Veen*, te Castricum, of ter Secretarie van voornoemd Dijksbestuur, te Alkmaar.

*** *De Land-Drost in het Departement Lande van Utrecht* brengt ter kennis van ieder, wien zulks zoude mogen aangaan, dat door Zijne Majesteit den Koning, bij Decreeten van 28 en 30 September 1807, is bepaald:

1°. Dat alle de genen, welke vermeenen zullen eenige pretensiën ten laste van de respective Ministerien te hebben, in het vervolg gehouden zullen zijn, dezelven intedienen bij het Ministerie, welk zulks aangaat, vóór den eersten April van het jaar, volgende op dat, tot den dienst van hetwelk de gevorderde betaling behoort.

2°. Dat de Houders van ongeliquideerde pretensiën, anterieur aan het jaar 1807 en alzoo den dienst van vorige jaren betreffende, zullen gehouden zijn, dezelven intedienen bij het Ministerie, wien zulks aangaat, vóór den eersten December van dit loopende jaar.

3°. Dat alle de genen, welke zich niet gedragen zullen naar het geen bij de bovenstaande Artikelen is voorgeschreven, zullen gehouden worden geheel van *hunne pretensiën te hebben afgezien*, en welke pretensiën dienvolgens zullen *gehouden worden voor vernietigd.*

Wordende mitsdien alle die genen, welke vermeenen ten laste van eenige der Besturen van de voormalige Provintie, voormalig Gewest of Departement Utrecht, benevens Raad van Financiën in hetzelve Departement, eenige pretensiën te hebben, loopende over den jare 1806 of vroeger, of die Houders mogten zijn van onbetaalde Ordonnantiën, geslagen voor pretensiën, insgelijks anterieur aan het jaar 1807, en alzoo mede loopende over pretensiën ten laste van voornoemde bevorens bestaan hebbende Collegiën, bij deze gelast, ten aanzien hunner pretensiën, dezelve, voorzien van Duplicaten van dien, en de vereischte Attestatiën nopens de deugdelijkheid dier pretensiën, ten spoedigste, en wel uiterlijk vóór den 15 November dezes jaars, intezenden ter Secretarie van het Land-Drost-Ambt van dit Departement, geschreven voor ieder jaar afzonderlijk; en wel voor het jaar 1806 afzonderlijk over de zes eerste, en afzonderlijk over de zes laatste maanden van dat jaar; zullende, volgens het bovengemelde Decreet, alle zoodanige pretensiën, welke binnen den gemelden tijd niet zullen zijn aangegeven, gehouden worden voor vernietigd; en, ten opzigte der Ordonnantiën, mede ten spoedigste, en wel uiterlijk vóór den 15 November van dit loopende jaar, daar van naauwkeurige en schriftelijke opgave te doen, met bijvoeging der redenen, waarom dezelve Ordonnantiën niet reeds zijn ingevorderd geworden, en eene beschrijving van die Ordonnantie of Ordonnantiën, specialen van wiens laste, en ten wiens behoeve, voorts tot welke som, ter welke zaken, en onder welke dagteekening, dezelve zijn geslagen; ofte wel Kopie van dezelve Ordonnantie of Ordonnantiën overtelegen; zullende anderzins mede vallen in de termen van het bovengemelde Decreet van Zijne Majesteit, van 28 September laatstleden.

Gedaan te Utrecht, den 23 October 1807.

J. H. VAN L I N D E N.

BY HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, *in den Haag.*